

Sygn. akt II CSK 275/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa "A. [...]" Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w S.

przeciwko A. L.

o zapłatę 96.727,11 zł ,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 grudnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt XIII Ga [...],

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania; zasądza od
pозwanej na rzecz powódki 1.800 (jeden tysiąc osiemset) zł
kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Pozwana uzasadniała wniosek o przyjęcie jej skargi kasacyjnej dwiema przyczynami. Pierwszą jest potrzeba wyjaśnienia zagadnienia prawnego, czy dla powstania przesłanki odpowiedzialności członka zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością opartej na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. ma znaczenie prawidłowość prowadzenia postępowania egzekucyjnego, w którym stwierdzono bezskuteczność egzekucji. Druga sprowadza się do zarzutu, że wierzyciel nie wykorzystał wszystkich dostępnych środków egzekucji w stosunku do istniejącego majątku spółki, a w szczególności do należnej jej wierzytelności, co sprawia, że nie została spełniona przesłanka odpowiedzialności pozwanej w postaci bezskuteczności egzekucji.

Żadna ze wskazanych przez pozwaną przyczyn nie może usprawiedliwiać przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Obie zresztą wiążą się ze sobą bardzo ściśle, a sąd odwoławczy obie objęte nimi kwestie rozważał. Z analizy skargi kasacyjnej wynika, że podstawową pretensją skarżącej jest to, iż w prowadzonej przez komornika egzekucji nie wykorzystano całego majątku spółki w celu zaspokojenia jej wierzycieli. W szczególności chodzi o przysługującą spółce wierzytelność w stosunku do byłego męża pozwanej. Pozwana podnosi, że nawet nie podjęto próby przeprowadzenia egzekucji do tej wierzytelności. Tymczasem z ustaleń Sądu wynika w sposób bezsporny, że wskazywana przez pozwaną wierzytelność jest przedawniona, co sprawia, że kierowanie do tej wierzytelności egzekucji byłoby bezcelowe.

Jeśli chodzi o przyczynę pierwszą, to z ustaleń Sądu wynika, że we wniosku egzekucyjnym skierowanym przeciwko Spółce „W.” wierzyciel wskazał adres zgodnie z informacją istniejącą w Krajowym Rejestrze Sądowym. Było to działanie prawidłowe, a pozwana nie wykazała, że wierzyciel znał inny adres, którego celowo nie wykorzystał.

W tej sytuacji, wobec braku podstaw do merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej, należało odmówić jej przyjęcia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Postanowienie o kosztach uzasadnia art. 98 § 1 k.p.c.